

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/32/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514010156
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2514010156.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného W. J., nar. X.XX.XXXX v B., pre pokračujúci prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a sčasti dokonaný, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a iné, o odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany sp.zn. 1T/56/2014 zo dňa 17. októbra 2018 na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.septembra 2019 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania okresného prokurátora a obžalovaného W. J., nar. X.XX.XXXX, z a m i e t a j ú .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 1T/56/2014 zo dňa 17. októbra 2018 bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona v znení účinnom do 31.8.2015 v časti v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe,

že

1) - v presne nezistenom čase v období od mesiaca máj 2012 do mesiaca august 2012 v obci L., na ul. B., neďaleko autobusovej zástavky, na parcele č. 2300/82 vedenej ako orná pôda o výmere 5256 m² zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. L. a na parcele č. 2300/83 vedenej ako orná pôda o výmere 672 m², zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. L., po predchádzajúcej vzájomnej dohode s W. V. (právoplatne odsúdený) rozhodol o navážke stavebného odpadu na miesto, kde budoval cestu, pričom W. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., V. XXXX/XX požiadal, aby v jeho neprítomnosti dohliadal na vysýpanie odpadu, a obžalovaný W. J. dal pokyn V. J., nar. X.X.XXXX, bytom J., Z. č. X, aby navezený stavebný odpad rozhrnul pracovným strojom, pričom tento bol rozhrnutý na parcele č. 2300/82 vedenej ako orná pôda o výmere 5256 m² zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. L. na dĺžku 280 metrov v smere od pozemnej komunikácie číslo II/507 - parcely č. 2247 a šírku zameranú a vyznačenú v znaleckom posudku číslo 6/2013 zo dňa 8.7.2013 o výmere 1631 m², v množstve 734 m³, čo je 880,8 ton, čím neoprávneným uložením odpadu spôsobil škodu vo výške 55.409,36 eur,

- v dobe od 13.00 hod. do 14.00 hod. dňa 5.9.2012 v obci L., na ul. B., neďaleko autobusovej zástavky, na parcele č. 2300/82 vedenej ako orná pôda o výmere 5256 m² zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. L. a na parcele č. 2300/83 vedenej ako orná pôda o výmere 672 m², zapísanej na LV č. XXXX, katastrálneho územia L., na pole, rozhodol o navážke stavebného odpadu na miesto, kde budoval cestu, pričom W. V. (právoplatne odsúdený) požiadal, aby v jeho neprítomnosti dohliadal na vysýpanie odpadu a následne W. V., nar. XX.X.XXXX, bytom B., V. XXXX/XX zadal práce spočívajúce v navezení 1,5 tony stavebného

odpadu, ktorý bol naložený na motorovom vozidle zn. MULTICAR, zelenej farby, EČ: PN - 983 AG, pričom k navezeniu odpadu nedošlo,

čím postupoval v rozpore s § 18 odsek 1, odsek 3, písmeno a), písmeno b), § 19 odsek 1 písmeno f), § 39 odsek 7 zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch v znení účinnom do 31.12.2012, ako aj v rozpore s § 8 odsek 1 a povinnosťami podľa § 17 odsek 1 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí účinného v čase spáchania skutku ako aj zákonom č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému podľa § 302 odsek 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 13 (trinásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného výkon trestu odňatia slobody podmienične odložil.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému určil skúšobnú dobu vo výmere 1 (jeden) rok.

Ďalej uvedeným rozsudkom bol obžalovaný oslobodený podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku spod obžaloby Okresnej prokuratúry Piešťany sp. zn. 2Pv 276/12/2204 zo dňa 9.5.2014, právne kvalifikovanej v bode 2) ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona a v bode 4) ako prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 odsek 1 písm. c) Trestného zákona v znení účinnom do 31.8.2015, na skutkovom základe, že

2) v presne nezistenom čase v mesiaci máj - jún 2012 v obci L., neďaleko autobusovej zástavky v smere do Piešťan, na parcele č. 2300/82 vedenej ako orná pôda o výmere 5256 m² zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. L. a na parcele č. 2300/83 vedenej ako orná pôda o výmere 67 m², zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. L. na rozlohe 3533 m² kde bola zasiata pšenica ozimná potravinárska, odroda JOZEF, buldozénom nezistenej značky bez povolenia zničil zasiatu pšenicu ozimnú, čím poškodenému V. M., nar. XX.X.XXXX, bytom M., B. č. XXX/XX spôsobil škodu vo výške 324,19 Eur,

4) v dobe od 11.7.2012 do 5.9.2012, v katastrálnom území obce L., na parcele č. 2116/1, parcele č. 2116/2 a parcele č. 2116/3 zapísaných na LV č. XXX, k. ú. L., v rozpore s ustanovením § 47 odsek 1 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov, prostredníctvom zamestnancov spoločnosti Ing. W. M. STAVEKO, Nitra zadal práce spočívajúce v odstránení stromov a krov buldozénom Hanomag D600D a pásovým bagrom JCB 210 a to najmenej 2 ks dubov sp. s obvodom kmeňa 86 cm a 116 cm vo výške 130 cm nad zemou, 4 ks vrb sp. s obvodmi kmeňa 128 cm, 125 cm, 187 cm a 84 cm vo výške 130 cm nad zemou, 1 ks čerešne vtáčej s obvodom kmeňa 126 cm vo výške 130 cm nad zemou a krovitých porastov na ploche cca 300 m² v druhej skladbe ruža šípová, svíb biely, hloh sp. a slivka sp., čím spôsobil Slovenskej republike v zastúpení Okresným úradom Piešťany, Odborom starostlivosti o životné prostredie v Piešťanoch ekologickú ujmu vyjadrenú spoločenskou hodnotou drevín vo výške najmenej 10.004,19 Eur.

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku okresný súd poškodených V. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., B. č. XXX/XX, a Okresný úrad Piešťany, odbor starostlivosti o životné prostredie, Krajinská cesta 5053/13, 921 01 Piešťany, odkázal so svojím nárokom na náhradu škody na civilný proces alebo na konanie pred iným príslušným orgánom.

Ďalej uvedeným rozsudkom bol obžalovaný oslobodený podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku spod obžaloby Okresnej prokuratúry Piešťany sp. zn. 2Pv 276/12/2204 zo dňa 9.5.2014, právne kvalifikovanej v bode 3) ako prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, na skutkovom základe, že

3) v bližšie nezistených časoch od mesiaca november 2008 až do 7.9.2012 v obci Ostrov, na ul. Mlynskej II, postupne na ploche dlhej 169 metrov a širokej 5 metrov, do výšky cca 2 metre v koryte potoka a ďalších cca 1,5 metra vo vyvýšenom vale zaviezol koryto potoka Dudváh, ktorý tvorí súčasť protipovodňovej ochrany a prevencie a slúži na odvedenie vôd počas privalových dažďov z Čachtického kanála rôznym odpadom a to výkopovou zeminou, zmiešaným odpadom zo stavieb, opotrebovanými pneumatikami, dreveným odpadom, iným biologicky rozložiteľným odpadom, zmesovým komunálnym odpadom a betónom o celkovom množstve cca 1.030 m³, t. j. cca 1.440 ton, čo predstavuje plochu

745 m², čím založil nelegálnu skladu, ktorá nemala žiadne stavebno-technické zabezpečenie a uložil a ponechal odpad na inom mieste ako na tom určenom a tým znečistil životné prostredie, navyiac odpad uložil v aktívnej zóne inundančného územia vodného toku, kde je zakázané ukladanie odpadov, zriaďovanie a prevádzkovanie skládok a teda si nespĺnil povinnosti vyplývajúce mu z ustanovenia § 8 odsek 1 a § 17 odsek 1 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí účinného v čase spáchania skutku, § 32 až 34 vyhlášky č. 283/2001 Z. z. o vykonaní niektorých ustanovení zákona o odpadoch účinnéj v čase spáchania skutku, § 30 odsek 1 a § 47 odsek 1 zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách účinného v čase spáchania skutku a porušil ustanovenia § 7, § 18 odsek 3 písmeno a), písmeno b), § 19 odsek 1 písmeno e) zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch účinného v čase spáchania skutku, § 13 odsek 6 písmeno e) zákona č. 666/2004 Z. z. účinného v čase spáchania skutku a ustanovenie § 20 odsek 6 písmeno h) zákona č. 7/2010 Z. z. o ochrane pred povodňami účinného v čase spáchania skutku a režim činností v PHO vodárenského zdroja Veľké Orvište, čím spôsobil ekologickú ujmu a majetkovú škodu na životnom prostredí vo výške najmenej 56.763,74 Eur.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 1510-1522 spisu.

Ku skutku uvedenému v bode 1) obžaloby okresný súd uviedol

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd upravil skutkovú vetu v bode 1) rozsudku oproti obžalobe i s poukazom na uznesenie odvolacieho súdu, že v skutku nie je uvedené konkrétne množstvo odpadu a preto nie je zrejماً výška škody a že nebolo preukázané, že sa skutok stal presne v uvedených obdobiach. V obžalobe bol skutok v bode 1) rozčlenený do troch období od 11.5.2012 do 14.5.2012, od 15.6.2012 do 15.8.2012 a na deň 5.9.2012, pričom množstvo odpadu bolo uvedené len u dňa 5.9.2012, kedy malo prísť k pokusu navezenia 1,5 tony odpadu.

Vzhľadom na to, že okresný súd nemohol použiť ako dôkaz vykonané obhliadky miesta činu z 15.6.2012 a 15.8.2012, keďže tieto boli vykonané bez príkazu na prehliadku iných priestorov a obžalovaný nedal súhlas na vstup na pozemok, nemohol okresný súd ustáliť presne dátumovo obdobie, kedy najskôr prišlo k navezeniu odpadu na plochu 10 x 20 m a následne až na dĺžku takmer 300 m.

Z výpovedí svedkov F. a Ing. L., ako aj z miestnych obhliadok obvodného stavebného úradu, mal okresný súd preukázané, že k navážaniu odpadu na pozemky parc. č. 2300/82 a 2300/83 prišlo v období od mája do augusta 2012, keďže svedok F. uviedol, že ako starostovi mu občania koncom mája volali, že sa na pozemky naváža stavebná suť, čo si boli aj pozrieť, a svedok Ing. L. potvrdil, že koncom júna 2012 sa pred jeho domom na pozemku objavila skládka, ktorá sa zväčšovala.

To, že navezený odpad bol na pozemkoch rozhrňaný do augusta 2012 vyplýva zo záznamov o prevádzke buldozéra patriaceho spoločnosti Staveko, obsluhovaného V. J., podľa ktorých svedok s buldozérom na pozemkoch pracoval v dňoch od 11.7.2012 do 14.8.2012.

Okresný súd tak vykonaným dokazovaním ustálil, že k navezeniu stavebného odpadu prišlo na pozemky v období od mája do augusta 2012, ktoré obdobie zahŕňa pôvodne presne dátumovo vymedzené obdobie, ktoré sa však presne podľa dátumov nepodarilo preukázať.

Čo sa týka konkrétneho množstva navezeného odpadu, okresný súd mal z doplneného dokazovania na pojednávaní preukázané, že ako podklad pre cestu bol na pozemok navezený stavebný odpad v objeme 745 m³, čo je 880,8 ton, ktoré preukázané množstvo odpadu okresný súd doplnil do skutkovej vety. Napriek tomuto doplneniu sa nemenila totožnosť skutku, keďže okresný súd doplnil len konkrétne množstvo odpadu.

Okresný súd pri skutku v bode 1) ponechal časť skutku týkajúceho sa dňa 5.9.2012, nakoľko uvedený dátum pokusu navezenia 1,5 tony odpadu vyplýva jednak z výpovede svedka N. B., ktorý uviedol, že na pozemku pracoval len jeden deň 5.9.2012 asi hodinu a pol a potom na miesto prišla polícia, ako aj z výpovede svedka V. Z., ktorému polícia nedovolila vysypať druhú vlečku odpadu na pozemok v L. a poslala ho s odpadom preč, čo vo výpovedi potvrdil aj svedok Z..

Z vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že obžalovaný J. nakladal s odpadmi v značnom rozsahu v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, pričom okresný súd

posudzoval konanie obžalovaného podľa ustanovenia § 302 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona v znení účinnom do 31.8.2015, kedy sa vyžadovalo úmyselné zavinenie, keďže v znení od 1.9.2015 stačilo pre naplnenie tejto skutkovej podstaty aj konanie z nebanlivosti, čo by bolo pre obžalovaného nepriaznivejšie, preto posudzoval trestnosť konania podľa ustanovenia účinného v čase spáchania skutku, a nie podľa neskoršieho ustanovenia.

Obžalovaný uviedol, že osobne žiadny odpad do L. nedoviezol a to, že rozhodoval o nejakých úpravách, premiestňovaní a ukladaní nie je podľa neho trestným činom. K obrane obžalovaného treba uviesť, že na naplnenie skutkovej podstaty prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi sa nevyžaduje, aby stavebný odpad na pozemok dovezol osobne obžalovaný. Pod pojmom nakladanie s odpadmi v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi treba rozumieť nakladanie s odpadmi alebo iné zaobchádzanie s nimi, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch v znení účinnom v čase spáchania skutku. Zákon č. 223/2001 Z. z. v ustanovení § 18 odsek 3, písm. a), písm. b), vyslovene zakazuje uložiť alebo ponechať odpad na inom mieste ako na mieste na to určenom v súlade s týmto zákonom a zneškodniť odpad alebo zhodnotiť odpad inak ako v súlade s týmto zákonom. Pod pojmom nakladanie s odpadmi tak treba rozumieť nielen jeho osobný dovoz na pozemok, ale aj jeho uloženie, či len samotné ponechanie na inom mieste ako na mieste na to určenom.

Dokazovaním mal okresný súd preukázať, že obžalovaný J. dával pokyny ako rozhrňat' navožený odpad, ktorý mal byť podkladom pre cestu, teda rozhodoval o ponechaní tohto navoženého odpadu na pozemku ako aj o jeho uložení, čo potvrdil vo výpovedi svedok V. J., ktorý uviedol, že stavebný odpad rozhrňal a upravoval buldozénom na pokyny obžalovaného J. podľa vytýčených tyčí smerom od hlavnej cesty v dĺžke asi 250 metrov v šírke asi 5 metrov smerom k svahu. Dokonca aj obžalovaný potvrdil, že rozhodoval o úpravách, premiestňovaní a ukladaní, avšak podľa neho to nie je trestný čin.

K obrane obžalovaného, že svedkovi J. dával príkazy na úpravu hliny a nie odpadu, treba uviesť, že svedok J. vo svojej výpovedi jednoznačne uviedol, že na pole od cesty po svah bol vysypaný odpad, a to kvádre, betóny, suť, štrk, piesok a podobne, na rozhrňanie ktorého mu dával pokyny osobne len obžalovaný J.. Okrem toho svedok buldozénom pracoval aj na úprave svahu a vytrhávaní stromov, kde išlo aj o úpravu hliny, ale vo vzťahu k navážke materiálu od cesty ku svahu, jednoznačne uviedol, že išlo o stavebný odpad, ktorý rozhrňal na pokyny obžalovaného.

Obžalovaný mal pri rozhodovaní o rozhrnutí odpadu vedomosť, že ide o miesto, ktoré na uloženie odpadu nie je určené, keďže pozemok par. č. 2300/82 evidovaný ako orná pôda, zapísaný na LV č. XXXX a parc. č. 2300/83 evidovaný ako orná pôda, zapísaný na LV č. XXXX, k.ú. L. bol od 5.1.2012 na základe kúpnej zmluvy vo vlastníctve spoločnosti Paleum, s. r. o., v ktorej štatutárnym orgánom a spoločníkom bol aj obžalovaný W. J.. Úmysel obžalovaného J. dať naviesť na pozemok vo vlastníctve spoločnosti, v ktorej bol spoločníkom aj konateľom, stavebnú suť ako podklad pre vytvorenie cesty, preukazuje aj skutočnosť, že sám obžalovaný J. podpísal ako konateľ spoločnosti Paleum, s. r. o. žiadosť o vydanie stavebného povolenia o stavbu križovatky cesty II/507 a miestnej obslužnej komunikácie v L. na pozemkoch parc. č. 2300/82, 2300/83, 2247 a 2185/1, ktorá bola podaná na obec L. dňa 20.2.2012, teda niekoľko mesiacov pred začatím navážania stavebnej sute na pozemky. Z uvedeného je jednoznačne zrejmé, že obžalovaný J., prostredníctvom spoločnosti Paleum, v ktorej bol spoločníkom a konateľom, chcel na pozemkoch vybudovať miestnu obslužnú komunikáciu, čo evidentne začal aj od mája 2012 realizovať, hoci obec ako stavebný úrad na uvedenú stavbu nevydala stavebné povolenie, stavebné konanie najskôr prerušila, neskôr zastavila a následne rozhodla o odstránení tejto stavby. Obžalovaný J. tak v čase navážania odpadu na pozemok a jeho úpravy ako cesty mal vedomosť, že stavebné povolenie na takúto stavbu nebolo vydané, pričom pozemky boli vedené ako orná pôda, teda neboli určené ako miesto na uloženie stavebnej sute.

Skutočnosť, že na pozemok parc. č. 2300/82 a 2300/83 bol navezený stavebný odpad zmiešaný z kvádrov, betónov, sute, štrku, piesku a rôzneho stavebného odpadu vyplýva z výpovedí svedkov V. J., ktorý buldozénom tento odpad rozhrňal, N. Q., ktorého oslovil W. V., či nemá nejaké tehly a kvádre, ktoré by dovezol, pričom tento takýto odpad raz na pozemok dovezol, W. Z., Ing. W. W., W. F. a Ing. J. L., ktorí videli navezenú suť ako podklad pre cestu. Aký odpad a v akom zložení bol na tieto pozemky navezený, vyplýva aj z obhliadky miesta činu z 22.11.2012, ktorá bola vykonaná na základe príkazu na prehliadku iných priestorov, pričom zo zápisnice a z 35 fotografií s detailným záberom na zloženie odpadu na rôznych miestach vyplýva, že odpad pozostával z betónu, tehál, stromov, škridiel, rúr, čiernej

asfaltovej hmoty, tesniacej peny a umelých fliaš a mal šírku 8,5 metra, dĺžku 280 metrov a siahal do výšky 50 až 71 cm.

Skutočnosť, že na pozemok mal byť dňa 5.9.2012 vysypaný odpad v objeme 1,5 tony vyplýva, z výpovede svedka V. Z., ktorý uviedol, že v uvedený deň s dovoľením pána V. priviezol už druhú vlečku stavebného odpadu na pozemok do L., ktorú tu už nevysypal, nakoľko ho policajti poslali preč, čo potvrdili vo výpovedi aj svedkovia O. O. a W. Z..

Rozsah neoprávneného nakladania s odpadmi mal okresný súd preukázaný znaleckými posudkami, ich doplnením a výpoveďami znalkyne Ing. Rábarovej a znalca RNDr. Minárika.

V prvom rade treba uviesť, že okresný súd ako dôkazy nepoužil skutočnosti zistené pri obhliadkach miesta činu dňa 15.6.2012, 15.8.2012 a 5.9.2012, keďže tieto ohliadky boli vykonané bez príkazu na prehliadku iných priestorov a obžalovaný nechal súhlas na vstup na pozemok, ktoré skutočnosti namietal aj obhajca obžalovaného. Rovnako okresný súd nepoužil ako dôkaz skutočnosti vyplývajúce zo znaleckého posudku Ing. Hargitayovej č. 2/2012, nakoľko znalecký posudok vychádzal z údajov zistených ohliadkou miesta činu dňa 15.6.2012 ako aj z poznatkov a vlastnej obhliadky znalkyne, ktorú znalkyňa vykonala bez prítomnosti polície a bez súhlasu so vstupom na pozemok.

Čo sa týka zamerania navezeného odpadu okresný súd vychádzal zo znaleckého posudku č. 6/2013 a jeho dvoch doplnení Ing. Rábarovej (predtým Mužíkovej), ktoré vychádzali zo skutočností zistených pri ohliadke miesta činu dňa 19.2.2013, ktorá bola vykonaná na základe príkazu na prehliadku iných priestorov, ako aj zo skutočností zistených pri ohliadke miesta činu dňa 27.6.2013, ktorá bola taktiež vykonaná na základe príkazu na prehliadku iných priestorov a na ktorej sa zúčastnila aj znalkyňa Ing. Rábarová (v tom čase Mužíková), ktorá na mieste metódou GNSS (globálnych navigačných systémov) prístrojom Leica GPS vykonala podľa pokynov polície zameranie štrkovej cesty.

K námietke obhajoby, že znalkyňa vykonala zameranie pozemkov a nie zameranie štrkovej cesty treba uviesť, že z obsahu znaleckého posudku č. 6/2013 jednoznačne vyplýva, že úlohou znalkyne bolo zamerať a vyznačiť presné miesto, kde došlo k stavebným prácam zisteným pri ohliadke miesta činu zo dňa 19.2.2013 a že znalkyňa okrem iného zamerala aj obvod štrkovej cesty, pričom zistila, že táto bola vybudovaná na viacerých parcelách, pričom štrková cesta zaberala 3.566 m². Z grafického náčrtu pripojeného k znaleckému posudku jednoznačne vyplýva, že znalkyňa na pozemkoch zamerala priebeh štrkovej cesty presne podľa súradníc. Znalkyňa nezameriavala pozemky, ale štrkovú cestu na nej vybudovanú, pričom okolnosť, že podkladom pre túto štrkovú cestu bol stavebný odpad vyplývalo zo svedeckých výpovedí uvedených vyššie. Argument obhajoby tak neobstoí, nakoľko znalkyňa štrkovú cestu zakreslila aj do katastrálnej mapy a z nákresu je zrejme, do ktorých pozemkov cesta zasahovala.

V rámci doplnenia č. 1 k znaleckému posudku znalkyňa Ing. Rábarová určila veľkosť plochy, ktorú zaberá štrková cesta len na parc. č. 2300/82, ktorá bola vo výmere 2.819 m² a na parc. č. 2300/83, ktorá bola vo výmere 672 m², keďže len tieto dve parcely boli vo vlastníctve spoločnosti Paleum, s.r.o., kde bol konateľom a spoločníkom obžalovaný J..

Doplnením č. 2 k znaleckému posudku znalkyňa Ing. Rábarová na žiadosť prokurátora určila veľkosť plochy, ktorú zaberá štrková cesta len na parc. č. 2300/82 v dĺžke 280 metrov a v šírke zameranej a vyznačenej v znaleckom posudku č. 6/2013, ktorú znalkyňa určila vo výmere 1.631 m² a túto vyznačila v prílohe zvýrazneným šrafovaním a podľa zameraných súradníc.

Znalkyňa Ing. Rábarová vypracovala dve doplnenia znaleckého posudku, avšak vždy vychádzala zo skutočností zistených pri obhliadkach miesta činu vykonaných na základe príkazov na prehliadku iných priestorov ako aj z vlastných meraní za prítomnosti polície. K okolnosti, že znalkyňa na mieste činu vykonala vlastné zameranie a toto zameranie nevykonala polícia, je potrebné uviesť, že v danom prípade išlo o odborné zameranie na to určeným prístrojom, ktorým polícia nedisponuje, keďže znalkyňa podľa globálnych navigačných systémov zamerala vytvorenú štrkovú cestu v teréne podľa pokynov polície a toto zameranie preniesla do katastrálnej mapy a tak presne určila aj pozemky, na ktorých bola cesta vybudovaná. V danom prípade takéto zameranie treba hodnotiť ako odbornú činnosť, na ktorú polícia nemá prístroje a prostriedky, preto bolo dôvodné do konania na toto zameranie pribrať znalca. K doplneniam znaleckého posudku treba ešte uviesť, že znalkyňa v nich na základe pôvodného merania

počítala plochu štrkovej cesty najskôr len na pozemkoch parc. č. 2300/82 a 2300/83 a následne len na pozemku parc. č. 2300/82 a len v dĺžke 280 metrov, tak ako bola dĺžka cesty zameraná pri ohliadke miesta činu z 22.11.2012. Na základe vykonaných zameraní a určením pozemku, na ktorom štrkovú cestu treba určovať v dĺžke 280 metrov, znalkyňa určila výmeru štrkovej cesty 1.631 m².

Objem navezeného odpadu mal okresný súd preukázaný zo znaleckého posudku RNDr. Juraja Minárika č. 9/2017 a jeho opravy a doplnenia zo dňa 10.8.2018, pričom znalec pri výpočte objemu odpadu vychádzal zo zistenej plochy štrkovej cesty, ktorá preukázateľne podľa výpovedí svedkov aj podľa fotodokumentácie k ohliadke miesta činu z 22.11.2012 bola tvorená stavebným odpadom. K námietke obhajoby, že nebolo zistené, čo bolo pod povrchom štrkovej cesty treba uviesť, že z vyššie opísaných výpovedí svedkov, ktorí na rozhraní odpadu pracovali, resp. boli na mieste skutku v roku 2012 jednoznačne vyplýva zloženie stavebnej sute, teda argument, že znalec nezistil z čoho bola navážka odpadu neobstojí, nakoľko znalec mal k dispozícii výpovede svedkov aj fotodokumentáciu v rozsahu až 35 fotografií detailne zameraných na zloženie odpadu vyhotovených pri ohliadke dňa 22.11.2012. K námietke obhajoby, že nebolo jednoznačne preukázané, do akej presnej výšky odpad siahal, treba uviesť, že z výpovede svedka Ing. L. vyplynulo, že tuhý stavebný odpad bol navážený na pozemok bez úpravy ako je siahnutie zeminy, teda bolo dôvodné vychádzať z merania výšky navážky odpadu vzhľadom k výške okolitej zeminy. Zo žiadnych vykonaných dôkazov pritom nevyplynulo, že by odpad bol navážený na nejakú terénnu nerovnosť.

K obhajobou namietanej výške navezeného odpadu, ktorú znalec na celú plochu cesty počítal 0,45 m, treba uviesť, že pri ohliadke miesta činu z 22.11.2012 vykonanej na základe príkazu na prehliadku iných priestorov bol odpad zameraný vo výške 50 až 71 cm, pričom znalec nielen že vychádzal pri určení objemu z najnižšej nameranej hodnoty, ale zohľadnil aj skutočnosť, že okraje cesty neboli kolmé, ale okraje navážky sa znižovali, preto upravil výšku odpadu na nižšiu hodnotu, a to 45 cm, ktorý postup okresný súd vyhodnotil ako pre páchatela priaznivejší, zohľadňujúci aj okraje cesty. Znalec RNDr. Minárik tak na určenej ploche 1.631 m² vypočítal objem odpadu na 734 m³, pričom vychádzal z priemernej výšky odpadu 0,45 m.

Hmotnosť navezeného odpadu mal okresný súd preukázanú zo znaleckého posudku RNDr. Juraja Minárika č. 9/2017, jeho opravy a doplnenia zo dňa 10.8.2018 ako aj z výpovede znalca. Znalec najskôr v znaleckom posudku určil objemovú hmotnosť nevytriedených stavebných odpadov na cca 1.300 kg/m³, čo predstavovalo 954 ton, pričom po námietke obhajoby, prečo vychádzal z tohto údaju, znalec uviedol, že podľa jeho znalostí a praxe má nevytriedený stavebný odpad hmotnosť 1.300 kg/m³. V doplnení znaleckého posudku potom znalec doložil orientačnú prepočtovú tabuľku drobných stavebných odpadov uverejnenú na stránke Ministerstva životného prostredia SR, kde je uvedené, že 1 m³ zmesi stavebnej sute má hmotnosť 1.200 až 1.500 kg, pričom znalec vychádzal z najnižšej uvedenej hodnoty.

Argument obhajoby, že ide o orientačnú tabuľku a nie je známy jej autor, napriek tomu, že ju uverejnila štátna inštitúcia neobstojí, nakoľko okresný súd mal za to, že určenie hmotnosti nevytriedeného stavebného odpadu v danom prípade, keď nebolo objektívne možné zistiť presnú hmotnosť navezeného odpadu, je vecou odborného posúdenia znalca podľa jeho skúseností a praxe, aby určil, aká je hmotnosť metra kubického takéhoto odpadu. Už zo znaleckého posudku je zrejmé, že znalec vychádzal z hodnoty 1.300 kg/m³, ale keďže na stránke Ministerstva životného prostredia SR, do pôsobnosti ktorého patrí aj nakladanie s odpadmi, bol údaj o hmotnosti zmesi stavebnej sute na objem 1 m³ v hodnote 1.200 až 1.500 kg, znalec vychádzal z takto určenej najnižšej hodnoty, čo je jednoznačne pre páchatela priaznivejšie. V danom prípade nebolo objektívne možné hmotnosť odpadu zmerať exaktne, preto bolo potrebné určiť hmotnosť navezeného odpadu znalecky. Spochybňovať, že znalec vychádzal len z orientačnej tabuľky nie je na mieste, keďže pôvodný údaj znalca v znaleckom posudku určený znalcom z vlastnej praxe bol v rozmedzí, ako je táto hodnota určená aj v namietanej tabuľke zo stránky Ministerstva životného prostredia SR. Znalec tak na základe týchto skutočností zistil objemovú hmotnosť odpadov na 880,8 ton.

Výšku škody znalec určil ako súčet cien na odstránenie uloženého odpadu z miesta skládky strojovým nakladaním odpadu, na odvoz odpadov na miesto zneškodnenia na najbližšiu riadenú skládku v Rakoviciach a za uloženie odpadu na riadenej skládke, vychádzajúc z cien za rok 2012. Znalec určil cenu za strojové nakladanie odpadu a za jeho odvoz do 20 km vzdialenej riadenej skládky odpadov podľa cien spoločnosti Cenekon, a. s. za rok 2012, ktorá ohodnocuje zemné a stavebné práce podľa

štatistického vyhodnotenia v rámci SR, teda ide o priemernú sumu za dané práce v danom roku. Pri cene za uloženie odpadu znalec vychádzal z cenníka skládky v Rakoviciach za rok 2012. Znalec tak vypočítal celkovú škodu v sume 55.409,36 eur, pozostávajúcu z ceny na odstránenie uloženého odpadu z miesta skládky - strojové nakladanie odpadu 880,8 ton x 3,55 eur = 3.126,84 eur bez DPH, na odvoz odpadov na miesto zneškodnenia - najbližšia riadená skládka Rakovice 20 km, odvoz do 1 km 11,66 eur x 880,8 ton = 10.270,13 eur bez DPH, odvoz za každý ďalší km 0,42 eur x 880,8 ton = 7.028,78 eur bez DPH, teda odstránenie odpadu by bolo v sume 20.425,75 eur bez DPH (3.126,84 + 10.270,13 + 7.028,78), čo je 24.510,90 eur s DPH, a za uloženie odpadu na riadenej skládke v cene za uloženie nevytriedeného stavebného odpadu 35,08 eur x 880,8 ton = 30.898,46 eur.

Rozsahom činu pri trestnom čine neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 Trestného zákona sa v súlade s ustanovením § 124 odsek 3 druhá veta Trestného zákona rozumie cena, za ktorú sa odpad v čase a v mieste zistenia činu obvykle zbiera, prepravuje, vyváža, dováža, zhodnocuje, zneškodňuje alebo ukladá, a cena za odstránenie odpadu z miesta, ktoré na jeho uloženie nie je určené. Vzhľadom na to, že znalec určil škodu ako súčet cien za odstránenie odpadu, za jeho odvezenie a uloženie na riadenej skládke, teda v súlade s ustanovením § 124 odsek 3 druhá veta Trestného zákona, okresný súd vychádzal pri rozsahu činu zo sumy 55.409,36 eur.

Obžalovaný J. tým, že dával pokyny ako rozhrňať navožený odpad, teda rozhodoval o ponechaní tohto navoženého odpadu ako aj o jeho uložení na pozemku, ktorý na to nebol určený, spôsobil škodu 55.409,36 eur, a tento skutok spáchal spoločne s právoplatne odsúdeným W. V. spoločným konaním, nakladal s odpadmi v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi v značnom rozsahu, pričom vo vzťahu ku skutku dňa 5.9.2012 sa tohto činu dopustil v štádiu pokusu, nakoľko na pozemok malo byť vysypaných ďalších 1,5 tony odpadu. Obžalovaný tak svojím konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona v znení účinnom do 31.8.2015 v časti v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

K vyvodu trestnej zodpovednosti obžalovaného J. nebránil ani tzv. materiálny korektív uvedený v § 10 odsek 2 Trestného zákona, lebo zo spôsobu vykonania činu (rozhodovanie o ponechaní a rozhrňaní odpadu na ornej pôde ako podkladu pre štrkovú cestu bez stavebného povolenia, o ktoré ako konateľ spoločnosti požiadal, ale ktoré mu nebolo udelené) a najmä jeho následku (škoda vo výške 55.409,36 eur), ale aj okolností, za ktorých bol čin spáchaný (Obvodným pozemkovým úradom v Trnave bola spoločnosť, v ktorej bol obžalovaný spoločníkom a konateľom vyzvaná v júni 2012 na odstránenie stavebnej sute, napriek tomu v navážaní odpadu a jeho rozhrňaní na pozemku sa pokračovalo) a miere zavinenia obžalovaného (konal v priamom úmysle, lebo chcel na ornej pôde rozhrnúť odpad ako podklad pre účelovú komunikáciu), po objektívnom vyhodnotení týchto kritérií, je evidentne zrejmé, že stupeň závažnosti činu bol vyšší ako nepatrný a konanie tak bolo treba definovať ako prečin.

Ku skutku uvedenému v bode 2) obžaloby okresný súd uviedol

Z vykonaného dokazovania po vrátení veci odvolacím súdom na znovu prejednanie a rozhodnutie mal okresný súd po doplnení znaleckého dokazovania preukázané, že výška škody na zničenej pšenici vybudovaním štrkovej cesty podľa hodnoty osiva a nákladov na dovtedajšie obhospodarovanie je 210,78 eur, teda nižšia ako malá škoda. Vzhľadom na to, že mal okresný súd doplneným znaleckým dokazovaním preukázané, že skutok nie je trestným činom, keďže výška spôsobenej škody na poškodenej pšenici V. M. je nižšia ako malá, okresný súd obžalovaného oslobodil spod obžaloby vo vzťahu ku skutku 2).

K rozhodnutiu o oslobodení spod obžaloby po zistení, že škoda vznikla, ale nižšia ako malá, treba uviesť, že okresný súd s poukazom na prechodné ustanovenie § 96b zákona č. 372/1990 Zb. nerozhodol o postúpení tohto skutku na prejednanie ako priestupku, nakoľko uplynula prekluzívna dvojročná lehota na prejednanie tohto skutku ako priestupku, nakoľko sa skutok mal stať v roku 2012, pričom na priestupky spáchané pred 1.2.2014 sa ustanovenie § 20 odsek 2 zákona č. 372/1990 Zb. nevzťahuje.

Keďže okresný súd obžalovaného spod obžaloby vo vzťahu ku skutku 2) oslobodil a poškodený V. M. si vo vzťahu k tomuto skutku uplatnil nárok na náhradu škody, okresný súd podľa § 288 odsek 3 Trestného

poriadku odkázal poškodeného V. M. s nárokom na náhradu škody na civilný proces alebo na konanie pred iným príslušným orgánom.

Ku skutku uvedenému v bode 3) obžaloby okresný súd uviedol

Z vykonaného dokazovania ani po vrátení veci odvolacím súdom na znovu prejednanie a rozhodnutie nebolo preukázané, že obžalovaný v období od novembra 2008 do 7.9.2012, tak ako mu je to kladené za vinu v obžalobe, založil skládku odpadu na ploche o dĺžke 169 m a šírke cca 5 m, v hrúbke maximálne 2 m, s objemom odpadu cca 1.030 m³, teda 1.440 ton.

Obžalovaný poprel, že by nejaký odpad do koryta Dudváhu naviezol, jedine pri skráslení vyrovnal terén a vysial tam trávu, keďže časť týchto pozemkov je oproti jeho majetkom. Žiadnou z vykonaných výpovedí svedkov k tomuto skutku sa nepodarilo preukázať, že by obžalovaný odpad do koryta potoka priviezol. Obžalovaný aj viacero svedkov G. Y., T. Y., X. Z., W. M., N. X., R. W., O. W. uviedlo, že ľudia odhadzovali odpad do koryta Dudváhu dlhšie obdobie. Svedkyňa Z. a svedok V. Z. síce uviedli, že videli niekedy v roku 2011 obžalovaného obsluhovať bager, ktorým naberal stavebný odpad, išlo o hlinu, štrk, kusy asfaltu a komunálny odpad, ktorým sa zavážalo koryto Dudváhu, a ktorým upravoval terén v mieste koryta potoka, avšak nevedeli uviesť, aké množstvo odpadu obžalovaný zahrnul do koryta Dudváhu. Svedok V. O. uviedol, že s obžalovaným vykonával úpravu koryta Dudváhu tak, že sa tam vozila hlina a terén sa upravoval, pričom potok už bol zasypaný a boli v ňom panely.

Žiadny zo svedkov neuviedol, že by obžalovaný v období od novembra 2008 do 7.9.2012 založil skládku v objeme ako je to uvedené v obžalobe. K činnosti obžalovaného súvisiacej so zavázaním koryta Dudváhu, pri ktorej bol videný svedkami X. Z. a V. Z. a ktorú potvrdil aj svedok O., treba uviesť, že obžalovaný konal v rozpore s § 18 odsek 3 písm. b) zákona č. 223/2011 Z. z. o odpadoch v znení účinnom do 31.12.2012, ktorým sa zakazuje zneškodniť odpad inak ako v súlade s týmto zákonom. K rozsahu tohto konania obžalovaným však okresný súd nemal z vykonaného dokazovania preukázané, že bagrom, ktorý obsluhoval, premiestnil a zahrnul odpad hlinou na celom úseku o dĺžke 169 m a šírke cca 5 m tak, ako je uvedené v obžalobe. V danom prípade je potrebné uviesť, že zneškodnením odpadu treba chápať aj jeho zavezenie hlinou na mieste, kde odpad nie je možné uskladniť, čo obžalovaný z časti vykonal, teda konal v rozpore so zákonom o odpadoch, avšak rozsah jeho konania tak, ako uvádza obžaloba nebol preukázaný žiadnym z vykonaných dôkazov.

Okrem toho, že okresný súd nemal žiadnymi dôkazmi preukázaný rozsah konania obžalovaného kladeného mu za vinu v obžalobe, treba uviesť aj to, že v konaní nebolo možné použiť znalecký posudok č. 4/2012 RNDr. Juraja Minárika ako dôkaz, keďže z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že sám znalec dňa 23.5.2012 vykonal merania pásmom, kontrolné ručné odkopy rýľom a vyhotovil fotodokumentáciu koryta Dudváhu, teda sám znalec vykonal dôkazy, ktoré potreboval na vypracovanie znaleckého posudku k určeniu výšky spôsobenej škody.

S poukazom na rozhodnutie R 37/1984 znalec sa vo svojom posudku nemôže opierať o zistenia, ktoré sám vykonal na mieste činu. Ak potrebuje na podanie posudku doplnenie alebo preverenie údajov z miesta činu, musí navrhnúť orgánu činnému v trestnom konaní vykonanie obhliadky v zmysle § 154 Trestného poriadku. V danom prípade tak znalec neurobil, keďže k zameraniu odpadu nebola vykonaná obhliadka miesta činu políciou, ale sám znalec vykonal chýbajúce merania k vypracovaniu znaleckého posudku, preto predmetný znalecký posudok nebolo možné použiť v konaní ako dôkaz a okresný súd tak nemal žiadnym dôkazom ani preukázanú výšku spôsobenej škody týmto skutkom.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný upravoval terén koryta Dudváhu, čo potvrdil aj sám obžalovaný, ktorý uviedol, že terén vyrovnal a zasial tam trávu, ako aj svedkovia X. Z., V. Z., V. O., G. Y. a T. Y., avšak obžalovaný ani svedkovia neuviedli na akej ploche k takejto úprave malo prísť, pričom obžalovaný tak konal v rozpore s § 47 odsek 1 zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách v znení účinnom od 14.10.2012, ktorým sa zakazuje meniť smer, pozdĺžny sklon a priečny profil koryta, poškodzovať brehy, pričom však vo vzťahu k takémuto konaniu obžalovaného nebola vyčíslená škoda, ktorú tým spôsobil, keďže znalec RNDr. Minárik vyčísli škodu len vo vzťahu k nákladom na odstránenie odpadu z danej lokality a k nákladom na uloženie odpadu na riadenej skládke. Keďže okresný súd nemal jednoznačne preukázaný rozsah konania obžalovaného v súvislosti s úpravou terénu koryta Dudváhu ani výšku škody týmto konaním spôsobenej, nevedel konanie obžalovaného kvalifikovať ako trestný čin.

Vzhľadom na to, že okresný súd nemal vykonaným dokazovaním preukázané, že skutok v bode 3) rozsudku v celom rozsahu tak, ako je uvedený v obžalobe, spáchal obžalovaný, okresný súd obžalovaného oslobodil spod obžaloby vo vzťahu ku skutku 3).

Ku skutku uvedenému v bode 4) obžaloby okresný súd uviedol

Obžalovanému sa v obžalobe kladie za vinu, že prostredníctvom pracovníkov spoločnosti Staveko odstránil z parciel č. 2116/1, 2116/2 a 2116/3 najmenej 2 ks dubov, 4 ks vrb, 1 ks čerešne vtáčej a krovité porasty na ploche cca 300 m² v druhovej skladbe ruža šípová, svíb biely, hloh a slivka, čím spôsobil Slovenskej republike ekologickú ujmu vyjadrenú spoločenskou hodnotou drevín vo výške najmenej 10.004,19 eur, pričom vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní nebolo preukázané, že sa uvedené druhy stromov v uvedených rozmeroch a plocha krovitých porastov v uvedenom zložení na pozemkoch pôvodne nachádzali.

Okresný súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že v období od 11.7.2012, kedy podľa záznamov o prevádzke buldozéra spoločnosti Staveko obsluhovaného zamestnancom V. J., tento začal pracovať v L. u obžalovaného, do 5.9.2012, kedy bola políciou vykonaná obhliadka miesta činu, kde bolo buldozeristovi J. a bagristovi B. zakázané pokračovať v prácach, boli na pozemkoch vytrhané stromy a zničené kríky, čo potvrdil svedok V. J., ktorý uviedol, že tieto práce vykonával počas viacerých dní s prestávkami na pokyn obžalovaného J..

Zo záznamov o prevádzke buldozéra je zrejmé, že V. J. práce v L. vykonával v dňoch 11.7., 12.7., 13.7., 16.7., 17.7., 18.7., 19.7., 20.7., 8.8., 9.8., 10.8., 13.8. a 14.8.2012 v rozsahu 10 až 11 hodín. Z výpovede svedka V. J. potom vyplýva, že na pokyn obžalovaného odstránil asi 20 až 30 stromov, ktoré boli 15 až 20 cm hrubé, z ktorých poznal len hloh, jednu vrbu s priemerom asi 60 cm, ktorá bola poškodená od blesku, a kríky šípok a široké hniezda bazy, asi 10-15 kusov. Okrem toho aj obžalovaný potvrdil, že na pozemku boli stromy a kry, avšak stromy mali maximálne 20 cm priemer vo výške 1 - 1,4 metra a kríky ako baza a šípky boli v zhlukoch 3 až 5 m².

Svedok N. B. na pozemku pracoval prvý deň, keď tam prišla polícia, pričom on žiadne stromy neodstraňoval. Výpoveďami svedka V. J. a obžalovaného tak nebolo preukázané, že by z pozemku boli odstránené stromy a kry tak, ako tieto druhovo a množstvom špecifikuje obžaloba. Svedok J. potvrdil len odstránenie jednej vrby, inak malo ísť o stromy iného druhu, ako uvádza obžaloba. Z krovín sa potvrdilo len, že tam boli šípky, avšak ani ich odstránené množstvo nebolo vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázané. Okrem toho svedok J. a obžalovaný uviedli, že tam boli kry bazy, ktoré sa v obžalobe neuvádzajú. Obžalovaný taktiež namietol, že ohodnotené stromy nerástli na pozemku, ale tieto tam boli dovezené.

K preukázaniu druhov a počtu odstránených stromov a kríkov okresný súd nemohol použiť ako dôkaz vyčíslenie hodnoty drevín podané Ing. S. N. dňa 6.9.2012, z ktorého obsahu vyplýva, aké konkrétne druhy drevín a v akom množstve boli na pozemkoch zistené a zamerané, nakoľko obhliadku miesta uskutočnila priamo Ing. N. dňa 6.9.2012, ktorá urobila ja fotodokumentáciu a merania, pričom z obsahu spisu je zrejmé, že tento úkon nebol vykonaný v rámci obhliadky miesta činu na základe príkazu na prehliadku iných priestorov, pričom obžalovaný so vstupom na pozemok nedal súhlas.

Z obsahu spisu vyplýva, že polícia vykonala obhliadku miesta činu, avšak vzťahujúcu sa k iným pozemkom, a to ešte dňa 5.9.2012 aj to bez príkazu na prehliadku iných priestorov. Vyčíslenie spoločenskej hodnoty drevín a kríkov možno považovať za odborné vyjadrenie a treba k nemu pristupovať obdobne ako ku znaleckému posudku, pričom ani ten, kto podal odborné vyjadrenie sa nemôže opierať o zistenia, ktoré sám vykonal na mieste činu. Ak Ing. N. potrebovala na podanie odborného vyjadrenia doplnenie alebo preverenie údajov z miesta činu, musela navrhnúť orgánu činnému v trestnom konaní vykonanie obhliadky v zmysle § 154 Trestného poriadku, avšak z podaného vyjadrenia je jednoznačne zrejmé, že tieto zistenia a merania vykonala sama dňa 6.9.2012. Z uvedeného dôvodu nie je možné v konaní použiť ako dôkaz uvedené vyčíslenie spoločenskej hodnoty drevín a kríkov ako odborné vyjadrenie, ale ani ako dôkaz o druhoch a počte zistených a zameraných stromov a kríkov na mieste činu, pričom k množstvu krovinatého porastu vo vyjadrení treba uviesť, že Ing. N. uviedla, že jeho množstvo bolo odhadnuté podľa krovinatého porastu na vedľajších pozemkoch. K tomuto treba

dodať, že ani vyčíslenie hodnoty drevín a kríkov Ing. N. zo dňa 8.4.2014 nemožno použiť ako odborné vyjadrenie ani ako dôkaz k druhu a počtu drevín a kríkov, nakoľko toto vyčíslenie zo dňa 8.4.2014 vychádza zo zistených druhov a počtu stromov pri ohliadke dňa 6.9.2012, pričom sa zameriava len na stromy s obvodom kmeňa viac ako 80 cm. Aj toto vyčíslenie škody a údaje v ňom uvedené sú ako dôkaz v tomto konaní nepoužiteľné, nakoľko zisťovanie druhu drevín a ich zameranie vykonala Ing. N. sama pri ohliadke dňa 6.9.2012, teda tento dôkaz nebol získaný podľa Trestného poriadku.

Vzhľadom na to, že okresný súd nemal vykonaným dokazovaním preukázané, že v obžalobe všetky uvedené druhy drevín a kríkov a v danom množstve boli odstránené z uvedeného pozemku, okresný súd obžalovaného oslobodil spod obžaloby vo vzťahu ku skutku 4) obžaloby, nakoľko skutok tak, ako bol preukázaný nie je trestným činom. Dokazovaním sa preukázalo, že nejaké stromy a kry boli z pozemku na pokyn obžalovaného J. odstránené, ale nebolo jednoznačne preukázané v akom druhovom zložení a množstve, a ani to čo bolo preukázané nebolo vyčíslené vo forme škody, preto okresný súd nemal preukázané, že by skutok bol trestným činom.

K výroku o náhrade škody okresný súd uviedol

Keďže okresný súd obžalovaného spod obžaloby vo vzťahu ku skutku 4) oslobodil a poškodený Okresný úrad Piešťany si vo vzťahu k tomuto skutku uplatnil nárok na náhradu škody, podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku odkázal poškodeného Okresný úrad Piešťany, odbor starostlivosti o životné prostredie s nárokom na náhradu škody na civilný proces alebo na konanie pred iným príslušným orgánom.

Proti tomuto rozsudku podal prokurátor okresnej prokuratúry v zákonom stanovenej lehote odvolanie čo do výroku o vine (č.l. 1523 spisu), ktoré odvolanie v neprospech obžalovaného v časti výroku o oslobodení spod obžaloby podľa ustanovenia § 285 písm. b) Trestného poriadku vo vzťahu ku skutku pod bodom číslo 4 citovaného rozsudku a podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku vo vzťahu ku skutku pod bodom číslo 3 citovaného rozsudku písomne odôvodnil (č.l. 1525-1526 spisu).

V úvode zhrnul obsah napadnutého rozsudku. V súvislosti so skutkom pod bodom číslo 3 obžaloby, teda uloženiu odpadu v obci Ostrov, ktorý sa udial v období od roku 2008 až do 7.9.2012, je obžalovaný usvedčovaný zabezpečenou fotodokumentáciou, z ktorej jednoznačne vyplýva, že do kanála potoka Dudváh boli prevezené panely, ktoré boli podľa výpovedí svedkov následne zavezené komunálnym a zmiešaným odpadom a zeminou, odpad sa podľa výpovedí svedkov zhromažďoval na danom mieste po dlhší čas, tento však do kanála rozhrnul práve obžalovaný W. J.. Podľa ustanovenia § 2 odsek 2 zákona číslo 223/2001 Z. z. o odpadoch účinnom v čase spáchania skutku pôvodcom odpadu je každý, koho činnosťou odpad vzniká, alebo ten, kto vykonáva úpravu, zmiešavanie alebo iné úkony s odpadmi, ak ich výsledkom je zmena povahy alebo zloženia týchto odpadov. Je teda zrejmé, že pokiaľ s odpadom nakladal obžalovaný, tento bol zodpovedný za jeho zákonné uskladnenie. V tejto súvislosti pokladal za potrebné uviesť, že na mieste zavážania odpadu si obžalovaný vybudoval parkovacie plochy, ktoré si opatril zavlážovacími potrubiami, pričom vôbec nebral ohľad na skutočnosť, že kanál tvorí súčasť protipovodňovej ochrany a prevencie a slúži na odvedenie vôd počas privalových dažďov z toku, kde je zakázané ukladanie odpadov.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom č. 4 obžaloby, je podľa jeho názoru zo spáchania skutku obžalovaný usvedčovaný výpoveďou svedkov N. B. a V. J., ktorí zhodne uviedli, že pracovali na strojoch buldozér a bager v L., kde zrovnávali terén. Svedok V. J. uviedol, že samotné práce riadil a kontroloval práve obžalovaný W. J., ktorý tam bol aj osobne prítomný. Obžalovaný W. J. mu dal príkaz prehádzať príjazdovú cestu, ktorá vedie cez role k zostavaným domom a na ktorú sa vyvážal rôzny stavebný odpad. Čo sa týka zákonnosti podkladov na rozhodnutie o rozsahu skutku, t.j. meraní vykonaných Ing. N. dňa 6.9.2012, uviedol, že tu sa nemožno stotožniť s argumentom obhajoby, že úkon bol vykonaný nezákonne, pričom poukázal na judikát číslo R 37/1984, z ktorého vyplýva, že znalec sa nemôže opierať o zistenia, ktoré sám urobí na mieste činu. Tu dal do pozornosti, že dňa 6.9.2012 nebola vykonaná obhliadka miesta činu v zmysle § 154 Trestného poriadku, ale miestna obhliadka orgánom štátnej správy, a to pracovníkom Obvodného úradu životného prostredia Piešťany, oddelenia ochrany prírody a krajiny, ktorý nie je znalcom. Takto vykonané merania boli použité ako podklad na listinný dôkaz - vyčíslenie spoločenskej hodnoty drevín. Navrhol, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 321 odsek 1

písm. b), odsek 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a súčasne, aby vec vrátil na rozhodnutie na okresný súd na ďalšie konanie.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote (ihneď na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku č.I. 1503 spisu) zahlásil obžalovaný odvolanie.

Odvolanie obžalovaného obhajca písomne doplnil podaním doručeným okresnému súdu dňa 18.2.2019 a odvolaciemu súdu dňa 19.2.2019.

V úvode zhrnul obsah napadnutého rozsudku. Poukázal na § 302 odsek 1 Trestného zákona v znení účinnom do 31.8.2015 a § 131 odsek 2 Trestného zákona. Medzi aplikovanými ustanoveniami absentuje ustanovenie § 131 odsek 2 Trestného zákona, ktoré obsahuje legálnu definíciu nakladania s odpadmi pre potreby Trestného zákona. Odhliadnuc od toho, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by obžalovaný rozhodol o navážke akéhokoľvek odpadu, keď z výpovede svedka V. J. súd prvej inštancie vyvodil len rozhodnutie obžalovaného o rozhrňaní odpadu, rozhodnutie o navážke odpadu nie je nakladaním s odpadom podľa ustanovenia § 131 odsek 2 Trestného zákona. Tu je potrebné primárne zdôrazniť, že vykonaným dokazovaním sa nepodaril ani preukázať množstvo údajne navezeného odpadu, ani to, že všetok odpad nachádzajúci sa na pozemkoch špecifikovaných vo výroku 1 odvolaním napadnutého rozsudku, bol navezený na základe údajného rozhodnutia obžalovaného. Miesto, kde malo dôjsť k navážke, je verejne prístupné a k navážke odpadu mohlo a aj dochádzalo bez vedomia obžalovaného. Obžalovaný nemôže niesť trestnoprávnu zodpovednosť za konanie tretích osôb, ktorých totožnosť sa počas konania ani nepodarilo zistiť.

Pri skúmaní výšky navezeného odpadu nebolo skúmané, čo sa nachádza pod voľným okom viditeľnou navážkou, teda do akej výšky siaha odpad a do akej výšky ornica. Priemerná výška navezeného odpadu stanovené znalcom RNDr. Minárikom na 45 cm nemá žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní a vysvetlenie znalca ako k tejto hodnote dospel je všeobecné, nepresné a nepreskúmateľné. Pri stanovení priemernej výšky navezeného odpadu nemožno vychádzať z obhliadky miesta činu zo dňa 22.11.2012, ako to robí súd prvého stupňa, pretože pri tejto obhliadke boli urobené len 2 výškové merania (fotografia 8. a 9.), pričom z týchto nemožno stanoviť priemernú výšku pre plochu o veľkosti 1.631 m². Namietol, že pre účely trestného konania nemožno použiť tabuľku stiahnutú z webu Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, ktorá je výslovne označená ako orientačná a nie je zrejmé z akých údajov, meraní a (alebo) výpočtov vychádza.

Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v odvolaním napadnutej časti a vydal rozsudok, ktorým oslobodí obžalovaného spod obžaloby Okresnej prokuratúry Piešťany, sp.zn. 2Pv 276/12/2204, zo dňa 9.5.2014 v bode 1/.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu a prokurátora krajskej prokuratúry.

Prokurátor krajskej prokuratúry sa pridržiaval písomne podaného odvolania zo dňa 05.02.2019 a navrhol rozhodnúť v jeho intenciách.

Obhajca obžalovaného sa pridržiaval písomne podaného odvolania a navrhol obžalovaného spod obžaloby v bode 1/ oslobodiť a odvolanie prokurátora zamietnuť.

Obžalovaný sa pridržiaval vyjadrenia svojho obhajcu.

Krajský súd v Tmave ako súd odvolací nezistil dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora okresnej prokuratúry a obžalovaného W. J. podľa § 316 Trestného poriadku ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku. Postupom podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolania prokurátora okresnej prokuratúry a obžalovaného nie sú dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zhodne ako súd I. stupňa zistil :

· prokurátor okresnej prokuratúry podal dňa 12.5.2014 pod č. 2 Pv 276/12/2204-84 obžalobu na W. V. v bode 1 pre pokračujúci prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a sčasti dokonaný, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a na W. J. v bode 1 pre pokračujúci prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a sčasti dokonaný, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, v bode 2 pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, v bode 3 pre prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a v bode 4 pre prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

· okresný súd vydal trestný rozkaz sp.zn. 1T/56/2014-989 zo dňa 2.6.2014 (č.l. 989 spisu), proti ktorému podal obžalovaný W. J. odpor (č.l. 992-993 spisu).

· okresný súd rozhodol rozsudkom sp.zn. 1T/56/2014 zo dňa 6.5.2015 (č.l. 1123 spisu), proti ktorému podal odvolanie obžalovaný W. J., pričom krajský súd uznesením (č.l. 1162 spisu) podľa § 321 odsek 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

· okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní pred zrušením rozsudku odvolacím súdom dokazovanie výsluchom obžalovaného W. J., ktorý odmietol vypovedať, čítaním výpovede obžalovaného W. J. z prípravného konania z č.l. 130-152, výsluchom poškodených V. M. a Ing. B. M., výsluchom svedkov PhDr. X. Z., X. Z., G. Y., V. J., N. B., T. Y., Ing. G. N., V. Z., V. O., O. O., W. Z., V. Z., Ing. W. M., Ing. S. N., Ing. S. B., Ing. W. W., V. X., Ing. R. K., W. F., V. Z., výsluchom znalkyne Jany Hargitayovej, čítaním výpovedí svedkov, a to Ing. J. L. z č.l. 434-438, W. M. z č.l. 289-291, V. J. z č.l. 294-295, N. X. z č.l. 303-304, 307-309, R. W. z č.l. 312-314, O. W. z č.l. 322-324, O. T. z č.l. 439-443, N. Q. z č.l. 446-448, 444-445, B. O. z č.l. 457-459 a G. N. z č.l. 464-461, čítaním znaleckých posudkov RNDr. Minárika z č.l. 519-528, Ing. Jedličku aj s dodatkom z č.l. 529-555 a Ing. Mužíkovej č. 6/2013 z č.l. 556-615, výsluchom svedka W. V., ktorý odmietol vypovedať, čítaním obsahu spisu, a to odborné vyjadrenie z č.l. 616, stanoviská, príkazy na prehliadky, zápisnice z ohliadky miesta činu, fotodokumentácie, výpisy z katastra, EKV, záznamy o prevádzke, výpis z OR, zoznam vozidiel subjektu, výpis zo živnostenského registra, stanovisko obvodného úradu životného prostredia, uznesenie KS Trnava a OS Piešťany, správy z okresného úradu životného prostredia, vyjadrenie obce, priestupkový spis, správy Povodia Váhu, zápisnica z obvodného úradu živnostenského odboru, prílohy, rozhodnutie obce Ostrov z č.l. 617-901, správy, priestupky, výpis z RT z č.l. 953-961, 968-969, správy a doklady, ktoré boli predložené prokurátorom a doručené obhajobe z č.l. 1043-1091

· okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní po zrušení rozsudku odvolacím súdom dokazovanie výsluchom svedka V. J., N. B., výsluchom obžalovaného W. J., výsluchom znalca Ing. Oldřicha Kaciřa, čítaním podstatného obsahu a záverov znaleckého posudku č. 4/2017, výsluchom znalca RNDr. Juraja Minárika, čítaním podstatného obsahu a záverov posudku, výsluchom znalca RNDr. Juraja Minárika, čítaním podstatného obsahu a záverov doplneného znaleckého posudku, výsluchom znalkyne Ing. Ľudmily Rábarovej, čítaním podstatného obsahu a záverov doplnenia č. 2 znaleckého posudku znalkyne Ing. Rábarovej, čítaním podstatného obsahu a záverov doplneného znaleckého posudku č. 4/2017, oboznámením žiadosti o vydanie stavebného povolenia a oznámenia o začatí stavebného konania č.l. 452-454, z č.l. 1348 predložených listinných dôkazov z OP a to: rozhodnutie Obce L. z č.l. 1349, výpisy z OR z č.l. 1350-1352, rozhodnutie OÚ Piešťany s doručenkami z č.l. 1353-1356, odborné stanovisko z č.l. 1357, záznam z ohliadky, fotodokumentácia a kópia z katastrálnej mapy z č.l. 1359-1364, žiadosť o vydanie stavebného povolenia z č.l. 1365, odvolanie + plná moc z č.l. 1366-1369, VZN z č.l. 1370, oznámenie k veci z č.l. 1371 a rozhodnutie OÚ Piešťany z č.l. 1372, aktuálnym odpisom z RT z č.l. 1387, oboznámením aktuálneho výpisu z obchodného registra na spoločnosť Paleum, s.r.o., aktuálneho výpisu z LV č. XXXX k.ú. L., aktuálneho odpisu z RT zo dňa 17.10.2018.

Predmetnou vecou sa už krajský súd zaoberal vo svojom rozhodnutí sp.zn. 6To/85/2015 zo dňa 3.3.2016, kedy podľa § 321 odsek 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom

rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Krajský súd v Trnave vytkol v uvedenom uznesenie súdu prvej inštancie, že:

· ku skutku uvedenému pod bodom 1) obžaloby

o okresný súd neuviedol, na základe akých skutočností bolo ustálené, že obžalovaný nelegálne naviezol odpad

o okresný súd neuviedol konkrétne množstvo odpadu

o okresný súd sa nevysporiadal s procesným námietkami

· ku skutku uvedenému pod bodom 2) obžaloby

o okresný súd neuviedol, prečo ustálil plochu pšenice 3.533 m² a ako zistil konkrétnu hodnotu pšenice a z čoho pozostávali náklady na zasiatie a obhospodarovanie

o okresný súd neuviedol konkrétny deň zničenia pšenice

· ku skutku uvedenému pod bodom 3) obžaloby

o okresný súd neuviedol, ktoré dôkazy usvedčujú obžalovaného zo zavážania vodného kanálu

o okresný súd neuviedol konkrétne množstvo odpadu

o odvolacie námietky obžalovaného je potrebné hodnotiť ako akceptovateľné

· ku skutku uvedenému pod bodom 4) obžaloby

o nie je objektívne zistiteľné, kto vykonal výrub stromov a koľko stromov vyrúbal

o existujú rozpory vo výpovediach svedkov V. J. a N. B.

o námietka obžalovaného v súvislosti s výkonom obhliadky je relevantná

Okresný súd, riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu, v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, rovnako tak rozviedol akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný W. J. spáchal skutok uvedený pod bodom 1) obžaloby v rozsahu skutkových zistení napadnutého rozsudku okresného súdu, pričom v bodoch 2) až 4) obžaloby bolo na mieste obžalovaného W. J. spod obžaloby oslobodiť. Z toho dôvodu si všetky závery prvostupňového súdu osvojuje, a keďže sa s nimi stotožňuje, v celom rozsahu na ne ako na správne odkazuje.

Odvolací súd mal jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona v znení účinnom do 31.8.2015 v časti v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona tým, že obžalovaný v obci L. na pozemku vedenom ako orná pôda po dohode s právoplatne odsúdeným W. V. rozhodol o navážke stavebného odpadu v objeme 880,8 ton za účelom vybudovania cesty, pričom k navezeniu stavebného odpadu naloženého na motorovom vozidle zn. MULTICAR zelenej farby nedošlo.

Z trestnej činnosti uvedenej pod bodom 1) obžaloby je obžalovaný usvedčovaný najmä výpoveďou svedkov Ing. W. M., Ing. G. N., V. J., N. B., pričom ich výpovede sú podporované listinnými dôkazmi ako najmä záznamom o prevádzke stroja, žiadosťou o stavebné povolenie, LV č. XXXX, XXXX, výpisom z obchodného registra na Paleum, s.r.o., znaleckým posudkom RNDr. Juraja Minárika č. 9/2017 zo dňa 13.10.2017 (č.l. 1317-1329 spisu) a opravou a doplnením znaleckého posudku RNDr. Juraja Minárika č. 9/2018 zo dňa (č.l. 1442-1450 spisu).

K tomu je potrebné doplniť, že z výpovede svedka Ing. W. M. na hlavnom pojednávaní zo dňa 14.1.2015 (č.l. 1036 spisu) vyplynulo, že práce boli dohodnuté medzi Stavekom a p. J., pričom chcel jeho pracovníkov na odstránenie náletových drevín a naplavenín, teda chcel požičať nejaké stroje.

Svedok Ing. G. N. na hlavnom pojednávaní zo dňa 5.11.2014 (č.l. 1024) uviedol aj toto: „Stroje boli objednané v obci L. a robili úpravy podľa objednávky.“ a na otázku kto dával objednávku a akou formou odpovedal aj toto: „Dával ju p. J. a akou formou to neviem, či mailom alebo telefonicky.“

Z výpovede svedka V. J. na hlavnom pojednávaní zo dňa 31.5.2017 (č.l. 1256) je zrejmé, že robil v Staveku, ktoré malo robotu v L. u p. J., pričom J. mu ukázal čo a ako má robiť, a teda od hlavnej cesty po svah lesa bola cesta asi do polovice, tak tam tú cestu dokončil, rozhrnul tam stavebnú suť, betóny, štrk nejaké drevo, ktoré tam boli navezené.

Svedok N. B. na hlavnom pojednávaní zo dňa 31.5.2017 (č.l. 1259 spisu) vypovedal aj toto: „Prišiel som tam ráno, opýtal som sa, čo budem robiť. Obžalovaný povedal, že budem vyrovnávať svah a že tam idú stromky sadiť. Ja som tam robil hodinu alebo hodinu a pol a potom prišli policajti a zakázali mi pokračovať v prácach. Obžalovaného som vtedy videl prvý krát a potom až na pojednávaní.“

Z uvedených svedeckých výpovedí je zrejmé, že to bol práve obžalovaný W. J., ktorý objednal a riadil prácu strojov a pracovníkov pri rozhrňaní stavebného odpadu za účelom vybudovania cesty.

Listinné dôkazy boli čítané na hlavnom pojednávaní zo dňa 6.5.2015 (č.l. 1118 spisu). Zo záznamov o prevádzke stroja spoločnosti Staveko vyplýva, že zamestnanec spoločnosti V. J. pracoval v L. u obžalovaného v dňoch 11.7., 12.7., 13.7., 16.7., 17.7., 18.7., 19.7., 20.7., 8.8., 9.8., 10.8., 13.8. a 14.8.2012 v rozsahu 10 až 11 hodín, okrem dňa 14.8.2012 kedy to bolo hodinu, pričom vykonával najmä hnutie zeminy a podľa záznamov dňa 11.7.2012 aj hnutie stromov. Z LV č. XXXX a č. XXXX je zrejmé, že od 5.1.2012 na základe kúpnej zmluvy vlastníkom pozemku parc. č. 2300/82 a parc. č. 2300/83 bola spoločnosť Paleum, s.r.o. Podľa výpisu z obchodného registra štatutárnymi orgánmi a spoločníkmi spoločnosti Paleum, s.r.o. boli v roku 2012 obžalovaný W. J. a Z. H..

Zo žiadosti o vydanie stavebného povolenia o stavbu križovatky cesty II/507 a miestnej obslužnej komunikácie v L. na pozemkoch parc. č. 2300/82, 2300/83, 2247 a 2185/1 vyplýva, že ju podpísal obžalovaný W. J..

Z uvedených listinných dôkazov je zrejmé, že v inkriminovanom čase bol pozemok vo vlastníctve spoločnosti s ručením obmedzeným, kde bol štatutárnym orgánom aj obžalovaný W. J., pričom W. J. podpísal aj žiadosť o stavebné povolenie, ktoré však nebolo udelené, z čoho je potrebné vyvodiť, že obžalovaný konal v priamom úmysle. Z opravy a doplnenia znaleckého posudku RNDr. Juraja Minárika č. 9/2018 zo dňa (č.l. 1442-1450 spisu), ktorá bola oboznámená na hlavnom pojednávaní zo dňa 5.9.2018 (č.l. 1461) je zrejmé množstvo uložených odpadov stanové podľa kap. II.2 posudku na 734 m³, čo je 880,8 ton.

„II. Za páchatel'a trestného činu v zmysle § 9 ods. 1 Trestného zákona sa považuje i tzv. "nepriamy páchatel'", ktorý na spáchanie trestného činu použije inú osobu ktorá je v jeho rukách "živým nástrojom" a - ako nástroj - sama nekoná alebo nekoná zavinene. Spoločnou črtou takéhoto páchatel'stva je, že "živý nástroj" buď nie je trestne zodpovedný (napr. pre nepríčetnosť), alebo má len obmedzenú zodpovednosť (napr. pre nedbanlivostný trestný čin), alebo aspoň nie je zodpovedný za taký istý trestný čin." (58/1999 ZSP, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7 Tz 4/99 zo dňa 1.9.1999).

„Súdna prax a právna teória za nepriameho páchatel'a považuje toho, kto úmyselne

- a) na spáchanie trestného činu použil osobu nepríčetnú alebo osobu, ktorá nie je trestne zodpovedná pre nedostatok veku,
- b) použil osobu, ktorá pre skutkový omyl nemohla poznať význam svojho konania, a preto nie je trestne zodpovedná,
- c) donútil inú osobu fyzickým násilím k činu, ktorý má vonkajšie znaky trestného činu,
- d) donútil iného ku konaniu hrozbou, pokiaľ táto osoba nie je za spáchanie trestne zodpovedná pre krajnú núdzu,

e) zneužil svojho práva vydať rozkaz a osoba prijímajúca tento rozkaz bola povinná ho uposlúchnuť,
f) zneužil osobu, ktorá nekoná v špeciálnom úmysle alebo z pohnútky, ktoré predpokladá skutková podstata trestného činu, resp. koná v tomto smere v omyle,
g) zneužil na dosiahnutie svojich cieľov osobu, konajúcu z nedbanlivosti.
Všetkým týmto prípadom ad a) až g) je v podstate spoločné, že tzv. živý nástroj nie je buď vôbec trestne zodpovedný (napr. pre nepríčetnosť, nedostatok veku, omyl), alebo jeho zodpovednosť je obmedzená (napr. pre nedbanlivostný trestný čin), alebo aspoň nie je zodpovedný za taký istý trestný čin." (58/1999 ZSP, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7 Tz 4/99 zo dňa 1.9.1999)

Nemožno priznať úspech tvrdeniu obžalovaného W. J., ktorý na hlavnom pojednávaní zo dňa 31.5.2017 (č.l. 1254 spisu) uviedol aj toto: „Nerozumiem, čo mi je kladené za vinu. Pokiaľ mi dávajú za vinu, že som ja rozhodoval o nejakých úpravách, premiestňovaní, ukladaní, tak si myslím, že to nie je trestný čin a páchatelom trestného činu je ten, kto odpad ukladá." Tu je potrebné zdôrazniť, že obžalovaný W. J. ako nepriami páchatel, ktorý je považovaný za páchatela v zmysle § 19 ods. 1 Trestného zákona, použil na trestnú činnosť iné osoby ako živý nástroj, ktoré pre skutkový omyl nemohli poznať význam svojho konania, nakoľko išlo o zamestnancov, ktorý sa v dobrej viere riadili pokynmi zamestnávateľa, pričom zamestnávateľ týchto zamestnancov vyslal na miesto výkonu práce na základe objednávky od obžalovaného W. J.. Na mieste je konštatovať, že obžalovaný môže mať vlastný právny názor, avšak tento nie je relevantný pre rozhodnutie v trestnej veci, nakoľko z ustanovenia § 15 zákona č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v z.n.p. vyplýva nevyvrátiteľná domnienka znalosti práva, teda, že každý pozná relevantné všeobecne záväzné právne predpisy, ale v zmysle čl. 50 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky len súd rozhoduje o vine a treste za trestné činy.

Podľa § 247 ods. 1 veta prvá a druhá Tr. por. termín hlavného pojednávania určí predseda senátu tak, aby obžalovaný od doručenia predvolania, prokurátor a obhajca od upovedomenia mali lehotu aspoň päť pracovných dní. Túto lehotu možno skrátiť len s ich súhlasom a tiež vtedy, ak obžalovaný odmietol účasť na hlavnom pojednávaní alebo požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti. Zmyslom predmetného ustanovenia je zabezpečiť reálnu možnosť prípravy obžalovaného, jeho obhajcu a prokurátora na hlavné pojednávanie, vytvoriť priestor na usporiadanie ich osobných a pracovných záležitostí, ako aj poskytnúť čas na zadováženie dôkazov, ktoré by chceli strany trestného konania na pojednávaní vykonať. Lehotu je pritom potrebné zachovať pri prvom hlavnom pojednávaní. V prípade odročenia hlavného pojednávania táto povinnosť nie je daná, nakoľko hlavné pojednávanie sa považuje za jeden úkon (pri odročení je úkon iba prerušený). Ak však odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, lehotu na prípravu pred prvým hlavným pojednávaním musí byť opätovne zachovaná. Rovnaká povinnosť sa vyžaduje aj v prípade odročenia hlavného pojednávania na neurčito, ak sa zmenila procesná situácia (návrhy nových dôkazov, zmena právnej kvalifikácie). V tejto súvislosti je potrebné poukázať na judikatúru Českej republiky (R 42/2007, rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 3 Tdo 1230/2005), ktorá prijala rovnaký záver k predmetnej problematike. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Tdo/40/2017 zo dňa 21.8.2017)

Neušlo pozornosti odvolacieho súdu, že obžalovaný W. J. nemá vykázané doručenie predvolania na hlavné pojednávanie zo dňa 17.10.2018 na č.l. 1498 spisu. Na mieste je zdôrazniť, že v tomto prípade išlo o pokračovanie odročeného hlavného pojednávania, pričom k odročeniu hlavného pojednávania došlo za účelom záverečných rečí s tým, že strany si tieto môžu pripraviť v písomnej forme (č.l. 1467 spisu), a teda neexistovala povinnosť zachovať 5 dňovú lehotu pre obžalovaného na prípravu obhajoby.

Ešte je potrebné pripomenúť, že súd upovedomil emailom zo dňa 21.9.2018 (č.l. 1492 spisu) o novom termíne pokračovania hlavného pojednávania obhajcu obžalovaného a zároveň požiadal obhajcu obžalovaného, aby uvedenú skutočnosť oznámil aj obžalovanému W. J.. K tomu je na mieste doplniť, že obžalovaný W. J. sa dostavil na hlavné pojednávanie zo dňa 17.10.2018 na č.l. 1498 spisu. Keďže nešlo ani o prvé hlavné pojednávanie, ani o prvé hlavné pojednávanie po zrušení rozsudku odvolacím súdom a ani o hlavné pojednávanie po návrhu na doplnenie dokazovania alebo po zmene právnej kvalifikácie, pričom obžalovaný bol zrejme oboznámený prostredníctvom obhajcu o termíne hlavného pojednávania, nakoľko obžalovaný sa na hlavné pojednávanie aj dostavil, na mieste je konštatovať, že nebolo porušené právo obžalovaného na obhajobu.

Podobná situácia sa vyskytla aj na hlavnom pojednávaní zo dňa 6.5.2015 na č.l. 1117 spisu, keď doručenie predvolania obžalovanému nebolo vykázané, ale obžalovaný bol prítomný, pričom obhajca obžalovaného mal vykázané doručenie upovedomenia dňa 24.4.2015, čo potvrdzuje doručka doložená v súdnom spise (č.l. 1113 spisu). Keďže nešlo o ani o prvé hlavné pojednávanie, ani o prvé hlavné pojednávanie po zrušení rozsudku odvolacím súdom a ani o hlavné pojednávanie po návrhu na doplnenie dokazovania alebo po zmene právnej kvalifikácie, pričom obžalovaný bol zrejme oboznámený prostredníctvom obhajcu o termíne hlavného pojednávania, nakoľko obžalovaný sa na hlavné pojednávanie aj dostavil, na mieste je konštatovať, že ani v tomto prípade nebolo porušené právo obžalovaného na obhajobu.

Podľa § 60 odsek 2 Trestného poriadku: Ten, kto viedol pojednávanie alebo vykonanie úkonu, môže i po podpise zápisnice nariadiť alebo vykonať opravu písárskych chýb alebo iných zrejmych nesprávností. Oprava sa vykoná tak, aby pôvodný zápis zostal čitateľný, opravu podpíše ten, kto ju nariadil.

K zápisnici z hlavného pojednávania zo dňa 5.9.2018 na č.l. 1460 spisu je potrebné poznamenať, že došlo k zrejmej nesprávnosti, keď pri obžalovanom W. J. je poznamenané, že doručenie má vykázané fikciou doručenia 6.7.2018, nakoľko z vrátenej zásielky doloženej na č.l. 1421 spisu vyplýva, že bola doručená naspäť okresnému súdu dňa 23.7.2018.

K výroku o vine:

K odvolacím námietkam obžalovaného :

Podľa § 131 odsek 2 Trestného zákona : Za nakladanie s odpadmi sa na účely tohto zákona považuje zber, preprava, vývoz, dovoz, zhodnocovanie, zneškodňovanie a ukladanie odpadov.

I. Zákonodarca používa v ustanovení § 2 odsek 1 Trestného zákona pojem "zákon" (teda nie Trestný zákon), čo znamená, že trestnosť činu sa neposudzuje len podľa Trestného zákona, ale prípadne aj podľa iných (mimotrestných) zákonov, na ktoré Trestný zákon odkazuje a od ktorých, v konkrétnom prípade, môže závisieť trestnosť činu (ide o zákony, na ktoré Trestný zákon odkazuje v odkazovacích alebo blanketných normách).

II. Pri posudzovaní trestnosti činu sa vždy vychádza zo zásady, že páchatelov skutok sa posudzuje podľa toho práva (trestného a mimotrestného), ktorého použitie je pre páchatela najpriaznivejšie, pričom vždy a vo všetkých smeroch sa použije, buď len právo (trestné alebo mimotrestné) platné v čase činu alebo právo neskoršie. (uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1To/171/2011 zo dňa 4.1.2012).

K odvolacej námietke obžalovaného, že rozhodnutie o navážke odpadu nie je nakladaním s odpadom podľa ustanovenia § 131 odsek 2 Trestného zákona, je na mieste uviesť, že trestnosť činu sa neposudzuje len podľa Trestného zákona, ale prípadne aj podľa iných (mimotrestných) zákonov, na ktoré Trestný zákon odkazuje a od ktorých, v konkrétnom prípade, môže závisieť trestnosť činu. Ide o zákony, na ktoré Trestný zákon odkazuje v odkazovacích alebo blanketových normách.

Ustanovenie § 131 odsek 2 Trestného zákona je blanketovým ustanovením, pričom v tejto súvislosti relevantným zákonom je zákon č. 223/2001 Z. z. o odpadoch v znení účinnom do 31.12.2012 (ďalej len „ZO“). Aj rozhrnutie odpadu na poľnohospodársky pozemok za účelom výstavby cesty je potrebné vyhodnotiť ako zhodnocovanie odpadu, ktoré je v § 2 odsek 6 ZO definované ako činnosť vedúca k využitiu fyzických, chemických, biologických vlastností odpadu, nakoľko obžalovaný W. J. zadal pokyn pre rozhrnutie odpadu do úzkeho pozdĺžneho útvaru s cieľom vytvoriť pevný podkladový materiál pre vytvorenie cesty. Tu dochádza k využitiu tej fyzickej vlastnosti odpadu, že stavebný odpad (betón, tehly, asfalt) majú vyššiu hustotu, vyššiu tvrdosť a vyššiu pevnosť ako okolitá hlina, a teda mohli zabezpečiť lepšiu odolnosť cesty pri prejazde áut, avšak takéto využitie stavebného odpadu nebolo dovolené.

K odvolaciemu argumentu obžalovaného, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by obžalovaný rozhodol o navážke akéhokoľvek odpadu, je potrebné sa vyjadriť tak, že obžalovaný je z trestnej činnosti uvedenej pod bodom 1) obžaloby usvedčovaný predovšetkým výpoveďou svedkov V.

J., N. B. a V. M.. Svedok V. J. uviedol na hlavnom pojednávaní zo dňa 31.5.2017 (č.l. 1256 spisu): „J. mi ukázal čo a ako mám robiť. Podľa jeho príkazov som pracoval s buldozénom, odstraňoval som stromy, rovnal cesty a takéto pozemné práce + tá cesta, čo sa robila, to som tiež robil ja. Od hlavnej cesty po svah lesa bola cesta asi do polovice, tak som tam tú cestu dokončil, rozhrnul som tam stavebnú suť, betóny, štrk, nejaké drevo, ktoré tam boli navezené." a (č.l. 1258 spisu) „Čo som ja videl z vrchu, doviezli tam nejaké autá odpad. Na fajront tam bol nejaký pán, jeho meno už si nepamätám, a ten mi kázal, aby som to rozhrnul. Musel byť s p. J., ale či mal právo toto mi prikázať, to neviem. Tento pán mi pár krát ukázal, čo mám pred koncom smeny rozhrnúť, to som asi 5 krát urobil."

Svedok N. B. vypovedal na hlavnom pojednávaní zo dňa 31.5.2017 (č.l. 1259): „Prišiel som tam ráno, opýtal som sa, čo budem robiť. Obžalovaný povedal, že budem vyrovnávať svah a že tam idú stromky sadiť."

Svedok V. M. na hlavnom pojednávaní zo dňa 5.11.2014 (č.l. 1014 spisu) reagoval na otázku: „Viete, čo tam bolo navážené?" takto: „Odpad zo stavby, betóny, ipa, polystyrén. V tom čase sa tam nachádzala moja pšenica, chodili tade križom - krážom. Dokonca išiel s bagrom po tej pšenice a robili tam také kopy, úmyselne mi to ničili. Keď som sa sťažoval a bol som za obžalovaným tento sa so mnou ani nebavil, uvádzal, že je to jeho pozemok." Z uvedeného je zrejmé, že práce pri výstavbe podkladu pre cestu riadil obžalovaný W. J., pričom dával pokyny aj svedkom V. J. a N. B..

Z výpovede svedka V. M. vyplýva, že obžalovaný vedel o navážaní stavebného odpadu a tento proces odobril. To, že obžalovaný W. J. zabezpečil navezenie stavebného odpadu na poľnohospodársky pozemok, je preukázané tým, že tento poľnohospodársky pozemok bol vo vlastníctve spoločnosti Paleum, s.r.o., v ktorej bol obžalovaný W. J. štatutárnym orgánom, k čomu sa obžalovaný W. J. vyjadril, že tento poľnohospodársky pozemok je jeho (č.l. 1014 spisu, č.l. 1035 spisu) a ešte tým, že žiadosť o vydanie stavebného povolenia o stavbu križovatky cesty II/507 a miestnej obslužnej komunikácie v L. na pozemkoch parc. č. 2300/82, 2300/83, 2247 a 2185/1 podpísal obžalovaný W. J. a okrem toho v tejto súvislosti bol zistený pokus o navezenie časti stavebného odpadu s odobrením W. V. (č.l. 1035 spisu), ktorý bol obžalovaný spolu s obžalovaným W. J.. Odvolací súd sa teda stotožňuje so skutkovým záverom okresného súdu, že obžalovaný rozhodol o navážke odpadu.

K odvolacej námietke obžalovaného, že miesto, kde malo dôjsť k navážke, je verejne prístupné a k navážke odpadu mohlo a aj dochádzalo bez vedomia obžalovaného, je potrebné ustáliť, že obžalovaný takouto všeobecnou argumentáciou nemôže vnieť pochybnosti do preskúmaného prípadu.

Na základe vykonaného dokazovania bolo spoľahlivo preukázané, že obžalovaný W.S. zabezpečil ako navezenie stavebného odpadu na poľnohospodársky pozemok tak aj rozhrnutie stavebného odpadu na poľnohospodárskom pozemku, keďže tento poľnohospodársky pozemok bol vo vlastníctve spoločnosti Paleum, s.r.o., v ktorej bol obžalovaný W.S. štatutárnym orgánom, k čomu sa obžalovaný W.S. vyjadril, že tento poľnohospodársky pozemok je jeho (č.l. 1014 spisu, č.l. 1035 spisu), bol zistený pokus o navezenie časti stavebného odpadu s odobrením W. V. (č.l. 1035 spisu), ktorý bol obžalovaný spolu s obžalovaným W.S. a obžalovaný W.S. dával osobne pokyny na využitie stavebného odpadu spočívajúcim v rozhrnutí na celý poľnohospodársky pozemok (č.l. 1256 spisu).

Obžalovaný W.S. tieto dôkazy žiadnym spôsobom nevyvrátil, keď všeobecne argumentuje právom reprobovanou aktivitou tretích osôb bez toho, aby špecifikoval kto, kedy a ako mal vykonávať takúto protiprávnu činnosť. Na mieste je označiť toto tvrdenie obžalovaného W.S. za účelové s cieľom zbaviť sa trestnej zodpovednosti.

II. Pochybnosti o záveroch znaleckého posudku sa musia zakladať na konkrétnych okolnostiach, ktoré tieto pochybnosti vyvolávajú. Len vtedy je na mieste postup podľa § 109 Tr. por. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8 Tz 55/92 zo dňa 21.1.1993)

K odvolaciemu argumentu obžalovaného, že vykonaným dokazovaním nebol preukázaný rozsah neoprávneného nakladania s odpadmi, že nebolo zistené, či niekto najskôr nenaviezol na predmetné pozemky orniciu a následne iná osoba na orniciu nenaviezla odpad, že z 2 výškových meraní nemožno stanoviť priemernú výšku pre plochu o veľkosti 1.631 m² a že pre účely trestného konania nemožno použiť tabuľku stiahnutú z webu Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, ktorá je výslovné

označená ako orientačná, je na mieste uviesť, že množstvo odpadu bolo spoľahlivo zistené znaleckým dokazovaním.

Po zrušení rozsudku odvolacím súdom bol vyhotovený znalecký posudok č. 9/2017 (č.l. 1317 spisu) a dodatok k tomuto znaleckému posudku (č.l. 1442 spisu) a bol 2 krát vypočutý znalec RNDr. Juraj Minárik, a to na hlavom pojednávaní zo dňa 25.4.2018 (č.l. 1398 spisu) a zo dňa 5.9.2018 (č.l. 1461 spisu).

Znalec RNDr. Juraj Minárik sa k týmto otázkam kvalifikovane vyjadril:

o „Sondy potrebné neboli, lebo hovoríme o odpade, ktorý sa nachádzal na povrchu, ten bol dovezený na terén, na poľnohospodársku pôdu.“ (č.l. 1399 spisu)

o „Z údajov poskytnutých príslušníkmi PZ, ktorí merali hrúbku skládky a svojím znaleckým hodnotením som určil túto hrúbku ako priemernú. Postupoval som vyhodnotením jednotlivých záberov, kde boli merania a tieto merania som štatisticky vyhodnotil a na túto hodnotu.“ (č.l. 1398-1399 spisu)

o „Pri určení priemernej výšky navezeného odpadu som vyhádžal z pôvodných meraní a fotografií, pričom priemernej výške som sa vyjadril už na predchádzajúcom HP a túto som stanovil na 0,45 m, lebo som zohľadnil aj okraje navážky, kde sa táto znižuje.“ (č.l. 1464 spisu)

o „Ešte podotýkam, že táto hodnota je určite podhodnotená, nakoľko keď si predstavíte, z akých ťažkých materiálov je stavebná suť tak hodnota 1300, keďže betón má medzi 2,3 - 2,7, tak 1,3 je polovičná hodnota. Táto hodnota 1300 je hodnota, na ktorou by sa nijaký odborník nepozastavil. Ako znalec vám hovorím, že táto hodnota je reálna, nie je znevýhodnená voči výpočtu ceny. Žiadne váženie odpadu sa neurobilo, to by sa nedalo ani urobiť.“ (č.l. 1400 spisu)

Obžalovaný W.S. spochybňuje závery znaleckého posudku v podstate len všeobecnými úvahami. Spochybňovanie záverov znaleckého posudku sa teda nezakladá na konkrétnych okolnostiach. Znalecký posudok podal znalec RNDr. Juraj Minárik, ktorý je zapísaný v zozname znalcov vedenom Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pre odbor Ochrana životného prostredia, odvetvie Odhad škôd v životnom prostredí.

Príslušná odbornosť znalca pre posúdenie daného prípadu je zrejmá z jeho oficiálnej registrácie v uvedenom zozname. Okrem toho vysvetlenia znalca RNDr. Juraja Minárika zodpovedajú kritériám logického hodnotenia. Navyše v zmysle § 34 ods. 1 Trestného poriadku má obvinený právo sám obstaráť ďalší znalecký posudok, pričom toto právo doteraz nevyužil. Z uvedeného je zrejmé, že vykonaným dokazovaním bolo množstvo odpadu spoľahlivo určené.

K odvolacím námietkam prokurátora okresnej prokuratúry:

Podľa § 154 odsek 1 Trestného poriadku : Obhliadka sa vykonáva, ak majú byť priamym pozorovaním objasnené skutočnosti dôležité pre trestné konanie, najmä ak by mohli byť zistené alebo zaistené akékoľvek stopy. Obhliadky sa môže zúčastniť osoba, ktorá vykonáva odbornú činnosť, alebo pribratý znalec.

Podľa § 154 odsek 3 Trestného poriadku : Obhliadku vykonáva orgán činný v trestnom konaní a v konaní pred súdom súd.

I. Znalec sa vo svojom posudku nemôže opierať o zistenia, ktorá sám urobil na mieste činu. Ak potrebuje k podaniu posudku doplnenie alebo preverenie údajov z miesta činu, musí navrhnúť orgánu činnému v trestnom konaní uskutočnenie obhliadky v zmysle 113 tr. ř. (§ 107 odst. 1 tr. ř.).(R 37/1984)

K odvolacej námietke prokurátora okresnej prokuratúry, že v súvislosti so skutkom pod bodom 3) obžaloby, pokiaľ s odpadom nakladal obžalovaný, tento bol zodpovedný za jeho zákonné uskladnenie, pričom na mieste zavážania odpadu si obžalovaný vybudoval parkovacie plochy, ktoré si opatril zavlažovacími potrubiami, je potrebné konštatovať, že na základe vykonaného dokazovania nebolo spoľahlivo preukázané, že skutok pod bodom 3) obžaloby v celom rozsahu tak, ako je uvedený v obžalobe, spáchal obžalovaný. Nie je zrejmé, aké množstvo odpadu obžalovaný zahrnul do koryta Dudváhu.

Svedok V. Z. na hlavnom pojednávaní zo dňa 25.3.2015 (č.l. 1108 spisu) nepotvrdil, že tento skutok spáchal obžalovaný, keď uviedol: „Ja som videl len nakladať zeminu ale zaväzať koryto som nevidel.“

Svedok V. Z. na hlavnom pojednávaní zo dňa 14.1.2015 (č.l. 1032-1033 spisu) nevedel špecifikovať množstvo stavebného odpadu: „Keďže som tam stál len krátko, neviem koľko lyžíc tam ten nakladač naviezol.“

Svedkyňa PhDr. X. Z. na hlavnom pojednávaní zo dňa 5.1.2014 (č.l. 1017 spisu) nevedela uviesť detaily: „Bolo tiež riešené obcou kladenie potrubia, pretože na to nebolo vydané príslušné povolenie. Bol vykonaný zásah na komunikácii, po celej šírke bola vyrezaná ryha v šírke asi 10 cm a ďalej sa v ryhe pokračovalo už v tom, ako je koryto Dudváhu k premosteniu, koľko to bolo metrov to neviem. Pokračovalo sa teda v zelenom páse k mostu a bolo tam umiestnené potrubie. Museli sme aj správne konanie zastaviť, lebo sme nezistili pôvodcu tohto konania. a (č.l. 1018 spisu) „Neviem presne koľko to bolo hlíny.“

Okrem toho, nebolo možné použiť znalecký posudok č. 4/2012 RNDr. Juraja Minárika ako dôkaz, keďže z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že sám znalec dňa 23.5.2012 vykonal merania pásmom, kontrolné ručné odkopy rýľom a vyhotovil fotodokumentáciu koryta Dudváhu, avšak v zmysle judikátu R 37/1984 znalec sa vo svojom posudku nemôže opierať o zistenia, ktoré sám vykonal na mieste činu.

K odvolaciemu argumentu prokurátora okresnej prokuratúry, že v súvislosti so skutkom pod bodom 4) obžaloby je podľa jeho názoru obžalovaný usvedčovaný výpoveďou svedkov N. B. a V. J., je potrebné ustáliť, že títo svedkovia nevedeli uviesť detaily o druhu, počte a objeme stromov a kríkov.

Svedok V. J. na hlavnom pojednávaní zo dňa 31.5.2017 (č.l. 1257 spisu) uviedol: „Kde sa malo robiť, tak prvýkrát to nebolo pripravené, druhýkrát tam už stromy neboli. Ale kedy boli tieto stromy vyrezané to neviem. Nepočítal som prvýkrát koľko tam bolo stromov, nevšimol som si koľko ich ubudlo. Dostal som inštrukcie, ako mám robiť, detaily si už nepamätám.“

Ani svedok N. B. na hlavnom pojednávaní zo dňa 31.5.2017 (č.l. 1259 spisu) nevniesol viac svetla do zisťovania okolo výrubu stromov: „Ja neviem, čo tam bolo predtým, buldozénom to bolo nahrubo zrovnané a ja som to upravil. Predo mnou tam bol buldozerista. Za hodinu som tam nemohol viacej urobiť.“

Z uvedeného je zrejmé, že nebolo preukázané, že by z pozemku boli odstránené stromy a kry tak ako tieto druhovo a množstvom špecifikuje obžaloba. Na mieste bolo obžalovaného W.S. oslobodiť spod obžaloby v bode 4) obžaloby, nakoľko skutok tak, ako bol preukázaný, nie je trestným činom.

K odvolaciemu argumentu prokurátora okresnej prokuratúry, že v súvislosti s judikátom R 37/1984 boli merania vykonané Ing. N. dňa 6.9.2012 ako obhliadka orgánom štátnej správy, a to pracovníkom Obvodného úradu životného prostredia Piešťany, oddelenia ochrany prírody a krajiny, ktorý nie je znalcom, je potrebné sa vyjadriť, že tento štátny orgán nemá oprávnenie vykonávať úkony v trestnom konaní, teda ani takéto údaje nemožno považovať za údaje získané v súlade s § 154 Trestného poriadku, teda nemožno z týchto údajov ďalej vychádzať na účely trestného konania.

K výroku o treste:

Odvolací súd ustálil, že okresný súd nepochybil ani postupom v konaní, ktorým dokazoval skutočnosti potrebné pre ukládanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povest' a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

Rovnako v dôvodoch rozsudku dostatočne vyhodnotil, na základe akých myšlienkových postupov dospel k rozsahu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, správne v tomto smere aplikoval poľahčujúcu okolnosť v súlade s § 36 písm. j) Trestného zákona (viedol pred spáchaním trestného činu riadny život). Priťažujúcu okolnosť nezistil. Správne vyhodnotil prevyšujúcu poľahčujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 38 odsek 3 Trestného zákona. Trestná sadzba vyplývajúca z ustanovenia § 302 odsek 3 Trestného zákona je 1 rok až 5 rokov. Po úprave za použitia § 38 odsek 3 Trestného zákona (ak prevažuje

pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu) je trestná sadzba 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov.

Okresný súd postupoval správne, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 13 (trinásť) mesiacov. Okresný súd nepochybil ani tým postupom, keď vzhľadom na to, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný a priestupkov sa dopustil len na úseku dopravy, prihliadnuc na dĺžku doby, ktorá uplynula od spáchania činu, počas ktorej obžalovaný viedol riadny život, výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 1 rok.

Výrokom o náhrade škody sa odvolací súd nezaoberal, nakoľko nebol napadnutý odvolaním.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolania obžalovaného W.S. a prokurátora okresnej prokuratúry podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.